

CỘNG HÒA

Truyện của TÀ QUANG KHÔI

-98-

CHƯƠNG 12

— Ông là không có lợi ích trước mắt, nhưng có lợi ích và kinh tế. Khi biết em vẫn yêu anh lòng anh sẽ yêu và anh sẽ hăng hái việc học.

— Tình yêu của Trang chưa đủ cho anh hăng hái và việc học.

— Anh chỉ coi Trang như một người em gái.

Nàng mỉm cười: — Không phải, em gái mà là người em nó một cách...

Chàng hắng hắt, em đưa, gương cười:

— Tôi hoàn cảnh họ bạn, tình chí... Càng nén vì hoài

nhau xa nhau. Quay luyên mãi cũng chỉ chờ em đến.

— Khó khăn, phải nhận em yêu em đến.

Nàng em, hãy... —

Nàng ấy dài dài nói đối ấy. Tôi em anh em bắt em

nhập vào kinh. Anh ta với tôi với...

Chàng mỉm cười: — Rất quen, tuy trang lại hoàn trang tay. Mắt em là anh

mắt tôi.

— Anh làm them lắm, hối hận công đồng. Đóng là «dove

voi con dơi» tên, phái nói người lại mời đóng: «Bà

được tên em là tên voi nó». Tàng mèo là một nàng

tình, khôn khéo, thông minh.

Nàng lén đưa tay ra hiệu cho chàng ngưng lời, rồi nghiêm

giọng:

— Anh đừng nói thêm gì nữa nếu anh không muốn tôi

ghét anh.

Chàng thở dài, nhai nhung đâm, im lặng. Nàng tiếp :

— Em đã già, em tôi kể từ đó không bao giờ được gặp

một lần nào.

— Em...em nhất định xưa đuổi anh?

— Đúng! Em phải xưa đuổi anh để quay trở về với

Trang.

Vậy thì...chào em 1.

— Vịnh biết anh!

Hai người vịnh biết, làm chàng đã trả gởi phải khung lồng,

đau đớn nhức nhối, rực rỡ:

— Vịnh biết, em?

Nàng nhún vai, quay mặt đi. Không biết làm thế nào hơn

phải cõi lòng lồng lộng...

Nhìn thấy chàng, hânуш quyết lòng là tát...

(CÓN NỮA)

CHƯƠNG 13

Nhưng không đùa, Thượng thấy Lan thường kín đáo di

theo nàng. Tôi em, nhang chép thấy cô mèo không sao cả

các phòng trà nào, không sao cả

nhưng không sao cả

